

2. Цветкова Ю. Місце правового звичаю у правовій системі України. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 12. С. 125-128.

3. Сущенко В. Правова система України: здобутки, прорахунки і перспективи. *Ракурс*. 2017. № 15. URL: <https://racurs.ua/ua/1738-pravova-systema-ukrayiny-stan-zdobutky-prorahunky-i-perspektyvy.html>

УДК 341.824:338.47 (043.2)

Вінецька Р.М., к.ю.н.,
директор юридичного департаменту
ТОВ «Управляюча компанія «Інтеко», м. Київ, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ В УКРАЇНІ

Законодавство України у сфері запобігання та протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, та боротьби із фінансуванням тероризму, достатньо нове, що пов'язано з віком самої країни. Адже міжнародна спільнота опікується проблематикою у цій сфері набагато довше. А перший Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», згідно з яким введено поняття системи фінансового моніторингу, Верховна Рада України прийняла лише у 2002 році. І після цього у інших нормотворчих органів з'явилась можливість розробляти та приймати підзаконні нормативно-правові акти.

Сфера запобігання та протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, та її нормативне регулювання є досить специфічним. Це пов'язано насамперед із тим, що як відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, так і тероризм мають транснаціональний характер, оскільки є загрозою не тільки для національної безпеки кожної окремої держави, але й створюють новий виклик міжнародній безпеці в цілому.

В останні роки співробітництво у зазначеній сфері розвивалось не лише в організаціях із широкою компетенцією, але й через спеціальні органи, створені для боротьби з цими явищами, головним з яких є Група з розроблення фінансових заходів боротьби з відмиванням коштів (FATF), створена у червні 1989 року. Саме стандарти та рекомендації FATF стали основою для вдосконалення національного законодавства багатьох країн, у тому числі й України.

Створена у 2002 році система фінансового моніторингу в Україні значно удосконалюється прийняттям у 2019 році нового Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Статтею 6 даного Закону закріплюється запроваджена в Україні дворівнева система фінансового моніторингу: «Система фінансового моніторингу складається з первинного та державного рівнів» [1].

Крім того, новою редакцією вказаного Закону прийнято позитивні, в напрямку удосконалення ефективності фінансового моніторингу, зміни:

- на законодавчому рівні впроваджено загальноприйнятую міжнародну термінологію у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

- застосовано ризик-орієнтований підхід суб'єктами первинного фінансового моніторингу (СПФМ) під час проведення належної перевірки своїх клієнтів та відповідно перехід до кейсового звітування про підозрілі операції (діяльність) своїх клієнтів;

- збільшено порогову суму та зменшено кількість ознак для обов'язкового звітування про фінансові операції, про які СПФМ (банки, страховики, кредитні спілки, ломбарди, біржі, платіжні організації та інші фінансові установи) зобов'язані були повідомляти Держфінмоніторинг;

- розширено коло СПФМ, які будуть повідомляти Держфінмоніторинг про підозрілі фінансові операції;

- удосконалено процедуру розкриття суб'єктами господарювання своїх кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) та посилено вимоги до виявлення СПФМ бенефіціарних власників своїх клієнтів;

- запроваджено міжнародній інструментарій замороження активів та регламентацію дій СПФМ із активами, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням;

- удосконалено законодавчі аспекти, які впливають на якість розслідування злочинів з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

- удосконалено положення законодавства, що забезпечують конфіденційність факту отримання та виконання СПФМ запитів, рішень та доручень Держфінмоніторингу, та, як наслідок, захист СПФМ від погроз, дискримінаційних дій та інших негативних наслідків, пов'язаних з виконанням заходів з первинного фінансового моніторингу;

- встановлено перехід до відстеження грошових переказів як інструменту для запобігання, виявлення та розслідування випадків відмивання грошей та фінансування тероризму, а також для здійснення обмежувальних заходів [2].

Створення, розвиток та удосконалення фінансового моніторингу як форми державного фінансового контролю в умовах, що склалися в Україні, з урахуванням подій на Сході та в Автономній Республіці Крим, є вкрай необхідним заходом, спрямованим на підтримання внутрішньої та зовнішньої безпеки. «Належна організація діяльності відповідних суб'єктів, спрямована на виявлення порушень чинного законодавства під

час переміщення грошових потоків, сприятиме розширенню можливостей національної економіки за рахунок капіталів, що залишаться на території країни, та збільшенню податкових надходжень. Урегулювання зазначених питань сприятиме реалізації як публічних, так і приватних інтересів – це пов'язано з тим, що рівень життя суспільства значною мірою залежить від стану національної економіки, а контроль за рухом приватних коштів є не проявом авторитарної влади, а формою управлінського процесу, що не суперечить принципам народовладдя» [3].

Література

1. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 06.12.2019 № 361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text>.

2. Нове у протидії відмиванню коштів: професійні видання. URL: <https://profpressa.com/news/nove-u-protidiyi-vidmivanniu-koshtiv>.

3. Романько П.С. Національна система фінансового моніторингу: шляхи становлення та перспективи розвитку. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014. № 3. С. 224–228.

УДК 371.134 (043.2)

Головко С.Г., к.і.н., доцент,
Процко В.М., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ЮРИДИЧНОЇ КОМПАНІЇ

У сучасному світі імідж і репутація є складовими розвитку та успіху будь-якої організації. Тому тема управління іміджем і репутацією стала дуже популярною в діловому світі. Керівники, власники та співробітники компаній та установ, у тому числі й юридичних, мають зрозуміти, що імідж і репутація формуються роками та вимагають особливих кропітких заходів підтримки, а не тільки короточасних дій.

Імідж є уявленням про людину, товар і послуги, яке цілеспрямовано формується у масовій свідомості. Загалом, він повинен бути спланований, а всі оцінки визначеного об'єкта громадськістю мають бути враховані. Імідж організації може бути різним [1]. Це означає, що кожна окремо взята установа може по-різному сприйматися громадськістю, державними структурами та інвесторами. Синтез основних уявлень про фірму різних груп громадськості формує загальне уявлення про підприємство.